

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У НИШУ
30П-6303/17
21.05.2018. год.
НИШ

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У НИШУ, судија Марија Свилар Петковић, у правној ствари тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ Ниш, са Удружењем власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, као уменшачем, које заступа пуномоћник адв. Весна Костић из Ниша, против туженог ЈКП „Обједињена наплата“ Ниш, кога заступа пуномоћник адв. Станимир Ђурић из Ниша, због дуга, вредност предмета спора 21.390,00 динара, након одржане јавне главне расправе донео је дана 21.05.2018. године

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца ЈКП "Обједињена наплата" Ниш, па се туженик ЈКП "Обједињена наплата" из Ниша обавезује да тужиоцу плати износ од 21.390,00 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом и то:

на износ од 1.550,00 динара почев од 21.06.2014. године до коначне исплате на износ од 1550,00 динара почев од 22.07.2014. године до коначне исплате на износ од 1.550,00 динара почев од 21.08.2014. године до коначне исплате на износ од 1.550,00 динара почев од 21.09.2014. године до коначне исплате на износ од 1.550,00 динара почев од 21.10.2014. године до коначне исплате на износ од 1.240,00 динара почев од 24.02.2015. године до коначне исплате на износ од 1.240,00 динара почев од 21.03.2015. године до коначне исплате на износ од 1.240,00 динара почев од 25.04.2015. године до коначне исплате на износ од 1.240,00 динара почев од 21.05.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 21.06.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 21.07.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 21.08.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 22.09.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 01.11.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 01.12.2015. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 01.01.2016. године до коначне исплате на износ од 1.085,00 динара почев од 01.02.2016. године до коначне исплате све у року од 8 дана по пријему пресуде.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УКИДА закључак извршитеља Жарка Димитријевића из Ниша И.ИВК-196/2017 од 10.03.2017. године, и то за износ потраживања који се односи на период од фебруара 2016. го јануара 2017. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка износ од 39.712,03 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Образложение

Тужилац је дана 06.03.2017. године поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе јавном извршитељу Жарку Димитријевићу из Ниша, те је закључком извршитеља И.ИВК-196/2017 од 10.03.2017. године, наложено туженом, као извршном дужнику, да на име дуга по основу комуналних услуга исплати утврђене износе на име дуга за пружене комуналне услуге, са законском затезном каматом, као и трошкове извршног поступка. Тужени је благовремена изјавио приговор против закључка о извршењу, делимично га osporavaјuћi, истакао приговор застарелости потраживања и osporiо tачност података из пословних књига, osporiо подобност веродостојне исправе, и истакао да са тужиоцем није закључио уговор о коришћењу услуга. Признао је потраживање тужиоца на име трошкова извршног поступка насталих до дана подношења приговора, у износу од 9.956,03 динара. Поводом приговора, решењем Основног суда у Нишу I.ИПВ бр.546/17 од 05.07.2017. године побијани закључак стављен ван снаге, а поступак је настављен као поводом приговора поводом платног налога, због чега су списи достављени грађанском одељењу на даљи поступак.

У наставку поступка пуномоћник тужиоца остао је при наводима из предлога за извршење, који се сада сматра тужбом. Доказе је предложио. Накнаду трошкова поступка је тражио.

Умешач на страни тужиоца је навео да је наплата потраживања тужиоца регулисана уговором о вршењу послова наплате закљученог између умешача и тужиоца.

Тужени је током поступка остао при наводима приговора и доставио доказ о уплати износа од 28.861,54 динара. Доказе је предложио. Накнаду трошкова поступка је тражио.

Суд је спровео јавну главну расправу, током које је у доказном поступку извео предложене доказе и то, извод из пословних књига тужиоца - аналитичку картицу туженог и рачуне и уплатнице.

Одредбом чл. 13 Закона о комуналним делатностима прописано је да скупштина јединице локалне самоуправе одлукама прописује начин обављања комуналне делатности, као и општа и посебна права и обавезе вршилаца комуналне делатности и корисника услуга на својој територији, укључујући и начин плаћања цене комуналне услуге и др. Сходно ставу 2 наведеног члана, одлука скупштине јединице локалне самоуправе, која прописује општа и посебна права и обавезе вршилаца комуналне делатности и корисника комуналних услуга, непосредно се примењује на све уговорне односе вршилаца комуналне делатности са корисницима комуналних услуга, као општи услови пословања.

Сходно чл. 13 ст. 3 Закона о комуналним делатностима, уколико одлуком скупштине јединице локалне самоуправе о обављању комуналне делатности није предвиђено закључење појединачних уговора између вршиоца и корисника комуналних услуга, сматра се да је уговорни однос о пружању комуналне услуге настао започињањем коришћења комуналне услуге, односно почетком пружања комуналне услуге у складу са прописима којима се ближе уређује обављање те комуналне

делатности. Одредбом ст. 4 овог члана прописано је да обавезе корисника комуналне услуге, укључујући и плаћање цене комуналне услуге, настају започињањем коришћења комуналне услуге, односно почетком пружања комуналне услуге и када се она користи супротно прописима којима се уређује та комунална делатност. У конкретном случају, општим актом јединице локалне самоуправе није предвиђено закључење појединачних уговора између вршиоца и корисника комуналних услуга, па се сматра да је уговорни однос о пружању комуналне услуге настао започињањем коришћења комуналне услуге. Тужени није оспорио да је власник локала у ТПЦ „Калча“.

Тужени је оспорио извод из пословних књига тужиоца, истичући да не садржи податке о пруженој услуги, врсту, количину и цену услуге, као ни спецификацију продајне цене. Навод туженог је беспредметан. Извод из пословних књига представља само један од видова веродостојне исправе, поред менице, чека, рачуна, обрачуна камате са доказом о основу доспелости, банкарске гаранције, акредитива, обрачуна о награди и накнади трошкова адвоката и других. Рачун, као вид веродостојне исправе, садржи као обавезне елементе све елементе које тужена наводи. Тужилац је туженом доставио рачуне о пруженим комуналним услугама, те се тужени са свим наведеним елементима могао упознати увидом у рачуне. Стога неосновано тужени приговара на исправност извода из пословних књига.

Будући да тужени није доказао нетачност података из пословних књига тужиоца, као веродостојне исправе, то је на основу ове исправе утврђен и основ и висина дуга, који у свему одговарају постављеном тужбеном захтеву, па је тужбени захтев у целости усвојен.

Одлучујући о приговору застарелости потраживања, суд је имао у виду законске одредбе, којима је регулисана застарелост потраживања.

Према одредби чл. 371 ЗОО, потраживања застаревају за 10 година ако законом није одређен други рок застарелости. Одредба чл. 378 ст.1 тач. 1 истог закона предвиђа једногодишњи рок застарелости за потраживања накнаде за испоручену електричну и топлотну енергију, гас, воду димњачарске услуге, одржавање чистоће када је испорука односно услуга извршена за потребе домаћинства. Будући да се у конкретном случају ради о комуналним услугама које су пружене власнику пословног простора, а не за потребе домаћинства, то се на предметно потраживање не може применити једногодишњи, односно трогодишњи рок застарелости, већ се примењује општи рок застарелости од 10 година. Имајући у виду то да најраније потраживање потиче из маја 2014. године, а да је тужба поднета 06.03.2017. године, суд је нашао да је приговор застарелости неоснован.

Суд је одлучио да делимично укине закључак јавног извршитеља Жарка Димитријевића из Ниша И.ИВК-196/2017 од 10.03.2017. године, и то за износ потраживања који се односи на период од фебруара 2016. до јануара 2017. године, у складу са одредбом чл. 460 ст. 4 ЗПП.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео на основу одредби чланова 150, 153, 154 и 163 ст. 1, 2 и 3 ЗПП, па је тужиоцу досудио накнаду трошкова парничног поступка и то на име састава два образложена поднеска по 6.000,00 динара, на име приступа адвоката на два одржана рочишта по 7.500,00 динара, на име трошкова извршења

9.956,03 динара, и на име таксе за пресуду 2.756,00 динара, што укупно износи 39.712,03 динара.

ОСНОВНИ СУД У НИШУ дана 21.05.2018. године, 30П-6303/17

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде може се изјавити

Жалба Вишем суду у Нишу, преко

Овог суда, у року од 8 дана од дана

Пријема пресуде.

Судија
Марија Свилар Петковић

За тачност отпрака тврди и очевђава
Управитељ судске писарнице

24.07.2018